

tror jeg rent faktisk ikke Socialdemokratiet mener. Hvis vi troede, at et generelt tilskud kunne aflaste markedet i det hele taget, kunne vi også lave generelle tilskud på hele arbejdsmarkedet, men det gør vi jo heller ikke.

Grunden til, at Venstre er imod beslutningsforslaget, er, at vi ser praktikpladsproblemet som et symptom på og ikke årsagen til de problemer, der er på erhvervsuddannelsesområdet. Der er mismask mellem virksomhedens behov og det, eleven søger, og det skyldes strukturen i systemet, som har gjort det bureaukratisk og besværligt at have elever. Det skyldes også elevsammensætningen, hvor man har øget lønudbetalingen til den tredjedel af eleverne, der er over 25 år, og det skyldes også, at de nye behov på arbejdsmarkedet ikke afspejles i den søgning, der er til uddannelserne.

Vi mødeser derfor regeringens initiativer med interesse. Det er initiativer, som skal rette på strukturen i systemet og sikre, at de unge bliver uddannet, og at de voksne bliver uddannet til fag, hvor der er behov for faglærte og ikke til arbejdsløshed, sådan som der er tendens til inden for nogle områder i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Den tidligere SR-regering indgik en trepartsaftale med arbejdsmarkedets parter for nogle år siden, og den aftale skulle betyde, at vi skulle op på 34.000 praktikpladser inden for en 4-årig periode. Jeg tror, Venstres ordfører, fru Tina Nedergaard, erindrer den trepartsaftale, for jeg tror faktisk, fru Tina Nedergaard sad på den anden side af bordet som en af arbejdsgivernes rådgivere i den situation.

Kl. 18.30

Siden den aftale blev indgået med parterne, skete der heldigvis i de første par år en vis stigning i antallet af indgåede aftaler på arbejdsmarkedet. Men siden da, altså sidste år og i år, er det desværre raslet med ekspresfart den forkerte vej, og jeg vil gerne spørge fru Tina Nedergaard: Bekymrer det ikke fru Tina Nedergaard, at der indgås en sådan aftale med arbejdsmarkedets parter, som ikke bliver holdt, og at det tværtimod er gået den stik modsatte vej?

Der er nogle, der er nødt til at gøre noget. Vi kan ikke bare vente, når der i dag er 11.000 unge mennesker og deres forældre, der venter. Vi er altså nødt til at have lidt klarere meldinger end den, at vi bare må vente på, at regeringen barsler med en eller anden plan. En antydning af, hvad

det er for en vej, Venstre vil gå for at løse praktikpladsproblemet, ville være velkommen her i dag.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg vil blot komplimentere Venstres ordfører for at kunne se, at det forslag, som Socialdemokratiet har fremsat, er symptombehandling, for det er fuldstændig rigtigt.

Men jeg må også spørge fru Tina Nedergaard, om det generelt set ikke er en meget god idé med symptombehandling, indtil man venter på kuren, som skal helbrede. Tænk, hvis vi overførte det her til sundhedssektoren og sagde: Vi vil aldrig nogen sinde behandle symptomer, vi vil vente på den fulde kur. Derfor er mit spørgsmål til fru Tina Nedergaard: Er kuren så tæt på, at vi kan glemme alt om symptombehandling, eller er der en lille åbning, så man erkender, at også symptombehandling kan være en god ting?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Det er fuldstændig korrekt, at jeg har en fortid i Dansk Arbejdsgiverforening. Det vedstår jeg gerne, men det er dog ikke så relevant i forbindelse med dette her som min rolle i forbindelse med Erhvervsuddannelsesrådets anbefalinger til den daværende regering om, hvordan man kunne håndtere praktikpladsproblemet.

Der var enighed blandt de parter, der indgik en aftale om 36.000 nye praktikpladser om året, om, at der var mismaskproblemer. Der var strukturproblemer, der var skæve økonomiske incitamenter, og der var en skæv søgning til uddannelserne, men alligevel gjorde den tidligere regering intet ved det. Derfor må man have forståelse for, at det, vi vil lave nu, ikke er symptombehandling, men en kur, som virker, også på længere sigt, for de meget forskellige elevgrupper, vi har i systemet. Derfor et klart ja til, at der skal arbejdes hårdt på at få løst problemstillingen, som vi altså ser som et symptom på, at man har benægtet eller undladt at håndtere de problemstillinger, som et enigt arbejdsmarked har peget på gennem lang tid.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det var nu ikke på nogen måde min mening at fornærme fru Tina Nedergaard ved at referere til fru Tina Nedergaards fortid. Det fremgår jo af biografien, at der ikke lægges skjul på, at man